

El Putxot

Castellnou de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A prop de la riera de Bellver, al S del Graner
Emplaçament Camí de Cal Nofre a El Graner i camí de la urbanització de La Figuera a El Putxot

Coordenades:

Latitud: 41.83519
Longitud: 1.819
UTM Est (X): 401940
UTM Nord (Y): 4632152

Classificació

Número de fitxa 08062 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tots els edificis estan en ruïnes: sense sostre ni parets. Alguns d'aquests edificis presenten tal deteriorament que és impossible descobrir-ne l'estructura.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 016A00001
Fitxes associades:
[Lo Putxot](#)
Autoria de la fitxa Laura Llorens Travé i Jordi Tornés Bes
Data de registre de la fitxa: dt., 23/01/2007 - 01:00

Descripció

El barri del Putxot és un conjunt arquitectònic format per deu cases alineades que, orientades a xaloc, formen el carrer anomenat del Sol, tot i que el camí passi per mestral. Totes les cases tenien unes característiques similars, que es podrien desgranar de la següent manera: presentaven la coberta a dues aigües amb el carener paral·lel al frontis. Les parets són de pedra sense carejar i argamassa, amb carreus irregulars als eixos entre façanes. Al frontis, el portal sol ser de llinda plana de pedra amb carreus als brancals o bé amb l'emmarcament de rajols ceràmics. El pis consta de dues finestres de llinda de pedra i rajols ceràmics als brancals o bé de llinda de pedra sola. A la zona de les golfes trobem finestres com les descrites anteriorment o, fins i tot, finestres de dimensions considerables i d'arc de mig punt que podrien haver format una petita galeria superior. La façana de mestral presenta planta baixa, pis i golfes, però l'actual desnivell del terreny cobreix la zona inferior de la majoria de cases. Algunes d'aquestes cases conserven una entrada i un balcó a aquesta façana. Al pis es poden observar finestres de dimensions més petites, però totes decorades amb llindes i carreus o amb rajols ceràmics. Aquesta zona de mestral contenia habitualment les tines per a la conservació del vi.

Història

Aquestes cases estaven habitades per famílies que es feien càrrec de les terres dels voltants. Els noms de les cases eren els següents:

1. Cal Guenyo
2. Cal Pau Florit
3. Cal Pere Ros
4. Cal General
5. Cal Tinoi Petit
6. Ca la Coloma
7. Cal Menja Bacallà
8. Cal Mateu
9. Cal Nofre del Putxot
10. Cal Caricas

La riquesa de la zona i de les cases en aquells temps es basava en la vinya. Aquesta s'estenia pels vessants de les muntanyes i turons i, a les solanes, els espais més conreats, s'aprofitava el desnivell de les feixes per construir parets de vinya. Dels anys 1700 al 1890 fou conservada la vinya vella, però amb l'arribada de la fil·loxera començà la gran decadència de la vinya i els terrenys ja no foren replantats de nou. Amb tot això, les famílies del Putxot deixaren les cases i emigraren a altres indrets. A voltants de 1930 El Putxot ja no es trobava habitat. Només un tal Josep Soladríguez, més conegut com el Guenyo, va viure fins el 1950 en una barraca gran al costat del Putxot, anomenada La Barraca del Guenyo.

L'any 1962 Josep Puig Castelló va fer un poema dedicat a El Putxot, titulat Lo Putxot.

Bibliografia

- AA.VV. (2003). De la balma a la masia: l'hàbitat medieval i modern al Vallès Oriental. Museu de Granollers.
- AA.VV. (2005). La masia catalana. Evolució, arquitectura i restauració. BRAU edicions. Figueres.
- DANÉS, Josep (1933). "Estudi de la masia catalana". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, vol. XLIII. Barcelona.

FERRER, Llorenç (1996). Masies i cases senyorials del Bages. Angle editorial. Manresa.
FERRER, Llorenç (2003). Masies de Catalunya. Angle editorial. Manresa.
VILA, Marc Aureli (1980). La casa rural a Catalunya. Edicions 62. Barcelona.
VILA ROVIRA, Pere (1991). Recull Històric. Castellnou de Bages. Ajuntament de Castellnou de Bages.

